

Comedia

Genul dramatic cuprinde opere literare destinate pentru a fi jucate pe scena. Astfel acțiunea impune anumite limite în ceea ce privește amploarea în timp și spațiu.

D.p.d.v. compozițional este structurată în acte și scene. Întamplarile se petrec în capitala unui județ de munte, în preajma alegerilor. Modul de expunere principal este dialogul cărui i se adaugă monologul dramatic. Naratiunea și descrierea nu apar decât în indicațiile scenice. Unele scene sunt formate doar din monolog în prezenta unui singur personaj. Axa în jurul căreia se dezvoltă acțiunea este bazată pe împrejurări, pasiuni și caractere care se coac. În „O scrisoare pierdută” există un conflict de bază, cărui i se subordonează celelalte conflicte secundare, conflictul dintre cele 2 puteri: Tipatescu, Zoe Trahanache, Zaharia Trahanache, Pristanda care îl susțin pe Farfuridi-Catavencu, Ionescu, Popescu, dascalimea de partea lui Catavencu.

Prin toate aceste trăsături specifice opera noastră aparține genului dramatic. Deoarece se creează scene de comic de situație, de caracter, de moravuri, de limbaj, de nume opera este o comedie.

Comicul de situație apare în momentul în care Pristanda încearcă să demonstreze că a pus 44 de steaguri, numărându-le de 2 ori: „44 în cap... poate unul, două să le fi luat vântul...”. Umorul apare când polițaiul povestește aventura sa de la fereastra lui Catavencu dintr-un servilism exagerat față de Tipatescu. Același comic de situație apare când Catavencu conduce festivitatea de sărbătorire a lui Dandanache, într-o atmosferă de veselie.

Este prezent și comicul de situație pentru că personajele reprezintă anumite tipuri umane ale căror comportamente și caractere provoacă râsul.

Astfel, înfatisând relația lui Tipatescu cu Zoe sau modul în care se desfășoară alegerile se creează un comic de moravuri.

Comicul de limbaj este remarcabil. Ticurile verbale ale lui Pristanda dovedesc incultura sa dar totodată stârnesc râsul. Incoerența și expresiile fără sens „să schimbăm pe ici, pe colo”, „să fie nici prea prea, nici foarte foarte” din discursurile lui Catavencu și Farfuridi reprezintă adevărate surse ale comicului.

Numele personajelor conferă un umor deosebit operei dramatice. Prin nume ni se prezintă o parte din personalitatea personajelor.

Atitudinea scriitorului este pusă în evidență de un comic al intențiilor: sarcasmul, ironia, umorul.

Prin toate aceste trăsături, această opera este o comedie în care sunt prezentate moravurile unei societăți contemporane.